

El pensador de la vida

Sr. Director:

No soc ni millor ni pitjor que qualsevol altra persona. Malgrat que em van batejar com "el pensador de la vida", amb el temps m'he adonat que tant o més important és pensar com és reflexionar. Ficaré un exemple molt senzill. Descartes es va fer famós amb la frase "Penso, aleshores existeixo". Aquest és el pensament, però, fruit de la meua reflexió, crec que la construcció de la frase seria millor fer-la a l'inrevés: "Existeixo perquè penso."

Quan un, dins el món científic i tecnològic, planteja l'humanisme com a eix vertebral de les ciències de la salut, s'emporta una sorpresa al constatar que la majoria de la gent no està per la labor. Molts bons professionals de la salut (potser per la feblesa filosòfica d'un sistema sanitari imperfecte) acaben per refugiar-se dins de protocols que estan estandaritzats (avui en dia, tot està protocolitzat) i no volen plantejar-se la disjuntiva, quasi maniquea, entre protocol i criteri professional o entre malaltia i malalt. No els critico, entenc que amb la gran quantitat de denúncies que es poden produir (fundades o no), el protocol és un bon refugi per afrontar qualsevol eventualitat judicial, ja que la competència passa a ser del responsable del protocol, és a dir, del sistema sanitari. Però, és clar, amb aquesta pragmàtica forma d'actuar, poc o molt es dilueix el criteri professional. Al llarg de la meua vida professional, en un parell d'ocasions, em vaig veure obligat a dir a dos directius: "Jo no he estudiat una carrera universitària perquè un protocol em digui com he de treballar." Un dels directius ho va entendre a la primera. L'altre anava dient que el Jesús estava en contra dels protocols. Quan vaig tenir ocasió, a aquest directiu el vaig haver de corregir dient-li que "jo no estic en contra de cap protocol, estic en contra que un protocol estigui per damunt del meu criteri professional". I sí, ens vam entendre. Al pas que anem, en un futur no gaire llunyà, criteri professional i protocol quedaran unificats sota la figura d'un robot mecanitzat. Un robot no deixa de ser un ordinador articulad i ensinistrat i, com tots sabem, els ordinadors no s'equivoquen; els programadors informàtics, sí. Sempre acabarem morint amb la intel·ligència, eficiència i eficàcia d'un professional informàtic. Caldrà saber si els errors humans no es convertiran en errors informàtics i això també resarà per a tots aquells robots que fabriquen altres robots. Ficant-hi una mica d'ironia, i amb permís d'Aristòtil, no deixa de ser un sil·logisme tecnològic.

Només hi ha un sinònim per

LA CARTA DEL DIA

Ara és l'hora, salvadors

SR. DIRECTOR:

Mentre segueixo amb neguit les filigranes de l'OTAN perquè no l'acusin de provocar la tercera guerra mundial (no calen guerres mundials quan hi ha, pel cap baix, més de 20 conflictes armats al món, amb morts militars i civils, destrucció i misèria), pels mitjans m'assabento que al sud d'Europa han revifat batalles en la guerra (lingüística, perdó, conflicte): un TSJC que no fa ni un 25% de vacances i que sempre troba el moment oportú per fer pasterada, les noves Corts Valencianes, que, en nom de la llibertat valencianista volen posar típlex a tot allò que sembli català o el cas de Borriana, on expulsen de la biblioteca els *Cavall Fort* i altres immundícies... Però han sorgit salvadors.

Un "Salvador" (líder d'una oposició) m'ha semblat que deia que agafaria per la pitrera un altre líder (d'una altra oposició) fins

que tragués la llengua..., fins que tragués la llengua (catalana) de la contesa electoral (espanyola).

No sé si els seus desigs són essencials o superficials, si són estratègics per salvar el sanchisme (després d'un duel televisat que ha encès llums d'alerta) o simplement quixotisme electoral en època de sanchopanisme, perquè la llengua, la llengua catalana, pateix molts mals.

Sense anar més lluny, hi ha dies que l'ajuntament de Tremp reparteix cartells, monolingües, que bé es podrien entendre a Cartagena (de Índies) o Córdoba (Argentina).

Cap president espanyol, ni els immediats Rajoy o Sánchez, ha aconseguit que es pugui demanar cita prèvia telemàtica a Hisenda en català (Teresa Cunillera es va endur algunes respostes), tampoc no sé què hi han fet els presidents de la Generalitat.

JOSEP MANEL FONDEVILA TOLO

ENQUESTA

Sobre l'augment de plantacions de marihuana a les comarques de Lleida: Em preocupa, No em preocupa, M'és igual.

Voteu i deixeu un comentari a www.segre.com

a filòsof, i és pensador. Se suposa que tots pensem. Per tant, tots som filòsofs potencials, tan sols cal afegir-hi el factor determinant: la reflexió. Ara bé, podem pensar amb el cap (pensament racional) o podem pensar amb el cor (pensament emocional). Sempre he defensat aquest camí: primer pensar amb el cap, després reflexionar

i, a l'hora d'actuar, ficar-hi el cor. La naturalesa, que és més sàvia que tots nosaltres, ha posat a dalt de tot el cap, davall el cor, davall l'estómac i davall el sexe. Ho podem traduir com: primer pensament i reflexió, després sentiments i emocions, després supervivència i plaer primari i, per últim, reproducció i plaer secundari. Si us plau, no vulgueu alterar el savi ordre que la naturalesa ha establert.

Al meu blog, davall de l'honorífic títol d'*El pensador de la vida*, tinc posat: "Filosofia i psicologia del sentit comú", disciplines que, modestament, fa anys vaig "inventar" i que porto una cinquantena d'anys treballant. Només intento aportar el meu petit gra de sorra per millorar una mica,

filosòficament parlant, aquesta societat tan immadura que vivim i patim. Aquesta disciplina és un triangle equilàter, on a dalt de tot hi ha la filosofia (la mare de totes les ciències); la filosofia em porta a la psicologia i aquesta em porta al sentit comú. Per tancar el triangle, i tornar a la filosofia, m'acullo a l'escola aristotèlica que defineix el sentit comú com: "El sentit comú és aquell sentit que coordina els sentits externs (vista, oïda, etc.) amb els sentits interns (percepció, intuïció, etc.)." D'aquesta manera, el sentit comú es converteix en agulla de balança i àrbitre equitatiu de la realitat. Sobre això, es necessiten canals de comunicació per expressar qualsevol pensament.

Envieu la vostra carta a cercle@segre.com. Podeu trobar-ne una selecció més àmplia a www.segre.com

AQUESTA SETMANA

dilluns 17 |

L'IEI obre la festa major, que s'allarga fins dissabte

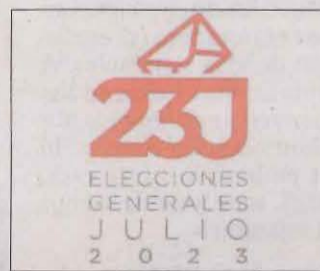
La poeta i activista cultural Meritxell Cucurella-Jorba pronunciarà avui a les 19.00 hores el pregó inaugural d'un cicle d'activitats culturals que es prolongaran fins dissabte.

divendres 21 |

El 32 Dansàneu omple de cultura les Valls d'Àneu

Queralt Lahoz, Toti Soler, Maria Coma, Magí Serra, Marcos Morau o la companyia de dansa Led Silhouette són alguns dels noms propis de la pròxima edició del Dansàneu.

diumenge 23 |

Crida a les urnes per a unes eleccions generals crucials

Els electors estan convocats diumenge per decidir si es compleixen les enquestes i guanya el PP, o bé si donen la seua confiança de nou al projecte socialista de Pedro Sánchez.

Jo utilitzo la poesia, articles divulgatius (digueu-los cartes al director), cites i preguntes retòriques. No soc un bon escriptor, ni potser un bon docent, però em nego que el meu pensament es perdi.

Vull acabar aquest article demanant disculpes per si aquest escrit m'ha sortit massa narcisista, però, com diu el meu admirat i estimat Josep Vallverdú: "Jo m'exposo, tu em critiques, estem en pau".

JESÚS JORDI GARCIA BOADELLA
EL PENSADOR DE LA VIDA

Cap al sincretisme polític?

Sr. Director:

El sincretisme s'usa molt en religió i antropologia cultural per referir-se a la barreja de tradicions culturals i religioses, i en política es refereix a quelcom fora de l'eix esquerra-dreta combinant elements d'ambdues bandes per reconciliar objectius sobre assumptes més transversals. I és que avui dia la línia que separa dreta i esquerra és cada cop més difusa i massa reduccionista per realitzar amb prou rigor una categorització política. Si el liberalisme a Europa significa dreta o centre i a Amèrica del Nord significa esquerra, el falangisme espanyol i el nazisme alemany foren moviments sincretics, com també alguns moviments d'alliberament al Tercer Món, els països no-alineats barrejant socialisme i nacionalisme, el peronisme argentí, el socialisme àrab d'Egipte, Síria i Iraq, el règim de Gaddafi, més recentment el govern de coalició a Grècia (el partit esquerrà Syriza amb la dreta nacionalista Grecs Independents), a Xipre (el Front per Xipre), a Itàlia (el partit esquerrà 5 Estrelles amb el dretà Matteo Salvini), els corrents sobiranistes esquerrans combinant propostes de dreta identitària en certes matèries, etc., o partits liberals com França en Marxa del president Emmanuel Macron i a casa nostra Junts, Ciutadans, etc. Tot i que molts acaben escorats a dreta o esquerra, molts models d'eixos multidimensionals han superat l'única línia dreta-esquerra per incloure altres línies, com els partits a l'illa de Taiwan (unificació amb la Xina-independència), alguns països islàmics (religió-laïcisme) o a Espanya sumant a la línia dreta-esquerra la línia nacionalista central-nacionalista perifèrica amb 4 opcions en els casos català i basc, etc. Entraria també en joc l'anomenada geometria variable, benvinguda i sense cap problema si no és que acabi sent un joc dels disbarats o potser un joc de trilers. En tot cas, hi ha més colors més enllà del blanc i negre i es va cap al sincretisme polític.

TONI YUS PIAZUELO

EN JOC PER A LLEIDA

Torni vostè demà

La falta de treballadors de l'administració de l'Estat a Lleida, un problema que ja és endèmic

La renovació dels funcionaris és un repte que haurà d'afrontar el nou Govern. A Lleida, la xifra ha descendit durant anys i, encara que hi ha hagut millores, encara queda molta feina per fer.

S. COSTA D.

Tràmits com donar-se d'alta a la seguretat social, sol·licitar hora per renovar un permís, demanar una prestació o actualitzar dades sobre la pensió han arribat a convertir-se en un malson per a molts ciutadans, en gran manera per la falta de treballadors en l'administració de l'Estat (ADE). I és que tots hem sentit alguna vegada l'expressió de "torni vostè demà" perquè ja no queden cites disponibles, de vegades fins d'aquí a diverses setmanes o fins i tot mesos. Aquesta situació s'ha fet més que evident a Lleida, ja que actualment hi ha 755 treballadors a les diferents oficines de l'administració estatal (a més de policies, militars i personal de Justícia) quan fa una dècada superaven el miler.

Així ho asseguren els sindicats, que assenyalen que, després d'"anys de malson i retallades" durant el Govern de Mariano Rajoy, la situació ha millorat després de l'arribada de Pedro Sánchez a la Moncloa. Tanmateix, recalquen que el problema està lluny de solucionar-se. "Estem a punt del col·lapse, la situació és dramàtica, no podem ni cobrir els serveis mínims." Així de clar es mostra Modesto Berciano, portaveu del sindicat CSIF, que en les últimes setmanes i vagues dels treballadors de l'administració de Justícia. Afirmar que des de fa anys que aquest sector viu "una tempesta perfecta, perquè la gran majoria dels seus treballadors s'està jubilant i això va coincidir amb anys de retallades en què no es cobrien la majoria de les baixes".

La situació es repeteix a totes les oficines estatals a Lleida. "A Fogasa queden dos funcionaris que no tenen lletrat des de fa anys, a Muface en queden tres per atendre a 6.000 funcionaris mutualistes, a la Comissaria hi ha deu treballadors quan n'hi hauria d'haver 28 i a la resta d'oficines la falta de personal és clamorosa i la seua situació, insostenible", va assegurar el portaveu sindical de CSIF.

A finals de l'any passat, aconseguir cita a la Seguretat Social de Lleida era una missió impossible per als usuaris de les comarques del pla, que per trami-

Imatge de la protesta dels treballadors de l'administració de Justícia a Lleida al maig davant la subdelegació del Govern.

CLAUS

755

EN OFICINES DE L'ESTAT

Són els que té l'administració de l'Estat a la província i fa una dècada eren més d'un miler.

811

POLICIA, EXÈRCIT I JUSTÍCIA

Hi ha 707 persones a les Forces Armades i Forces i Cossos de Seguretat de l'Estat a Lleida i 104 a Justícia.

Sense relleu generacional

■ El fet que les places de funcionari de la Generalitat estan més ben pagades, que poques persones elegeixen Lleida com a destinació per treballar i que no es cobreixen totes les places dels qui es jubilen són els principals motius de l'escassetat de treballadors de l'administració de l'Estat.

Proposta dels sindicats

■ Per pal·liar aquesta situació els sindicats plantegen des de fa anys al subdelegat del Govern a Lleida una borsa de treball per cobrir vacants amb treballadors de Lleida.

tar la jubilació o una incapacitat havien de reservar cita a Tremp o la Seu. No era possible a les de Lleida ciutat, ni tampoc a les de Tàrrrega ni a les de Balaguer. Aquesta setmana, en canvi, era possible trobar hora en un termini inferior a deu dies a la capital de Segrià i altres oficines de la província.

Com s'ha arribat a aquesta situació i per què no es cobreixen places? Per a Josep Ramon Serrado, de la UGT, el problema és que "la majoria de funcionaris van entrar a treballar molt joves als anys vuitanta i ara es jubilen tots de cop, poques persones demanen treballar a Lleida i els que volen fer oposicions aquí ho fan per anar a la Generalitat, amb millors salaris i condicions". És per això que tots els

sindicats han plantejat als últims subdelegats del Govern a Lleida, Imma Manso (PP) i José Crespín (PSC), que ho és des del 2019, obrir una borsa de treball per cobrir les vacants estatals amb treballadors de Lleida, així com equiparar els seus salaris amb els de la Generalitat per fer-los més "atractius". Una proposta que mai ha rebut resposta, asseguren.

"De l'infern al purgatori"

Serrado reconeix que des del 2019 "la situació ha anat millorant i hi ha hagut convocatòries per cobrir places i jubilacions pendents de fa anys, però queda molt per fer. Es podria dir que hem passat de l'infern al purgatori, que ja és alguna cosa", va concloure el portaveu sindical.

MESURES DEL GOVERN

Un dèficit que a poc a poc s'intenta pal·liar a base d'oposicions

■ La falta de treballadors de l'administració de l'Estat no només a Lleida, sinó a totes les províncies, és una problemàtica que en aquest últim mandat el Govern ha intentat pal·liar traient concursos d'oposicions. Una prova d'aquesta millora és que el 2012 hi havia 2.685.837 treballadors en l'administració de l'Estat, mentre que el mes de juliol de l'any passat eren 2.731.117, de manera que

s'han augmentat en 45.280. No obstant, aquest balanç positiu podria ser-ho encara més si no hagués estat per les retallades de personal que hi va haver durant els governs del Partit Popular de Mariano Rajoy. I és que en sis anys van desaparèixer 124.454 llocs de treball, un fet que a Lleida també es va notar, passant dels més d'un miler d'empleats estatals als 755 actuals.

Així ho va remarcar el subdelegat del Govern a Lleida, José Crespín, que va avançar dimarts passat "l'oferta més gran d'ocupació pública de la història" amb 39.574 places, la majoria de les quals seran per cobrir jubilacions, però 8.625 serviran per crear ocupació neta. El gruix dels llocs oferts correspon a l'administració de l'Estat, amb 29.818 places, de les quals 19.947 són de lliure

ingrés i 9.871 de promoció interna.

Val a recordar que els treballadors de les administracions públiques a Lleida representen el 17% dels treballadors de tota la demarcació amb 25.565 i l'any passat la plantilla pública va augmentar un 2,5%. L'increment percentual més gran correspon a les administracions locals, que han passat de 7.000 a 7.247.

VISTA TWITTER

Inés Granollers @InesGranollers
«Un any més el @JoventRepublica demostra a l'@acampadajove que estan mobilitzats i dempeus. Una lluita pels que vindran des de fa 92 anys. El vot que més molesta és el vot #independentista, #ecologista, #feminista i sobretot #antifeixista #DefensaCatalunya.»

Junts per Catalunya @JuntsXCat
«President @KRLS al @diariARA: "Si guanya el PP, és més probable que el PSOE faciliti la investidura que no que faci govern amb Vox. I Sánchez no serà president amb els vots de Junts. Pagar per avançat a un tio a qui no compraris ni un cotxe de segona mà és un esport de risc."»

Teresa Ribera @Teresaribera
«Feliç diumenge. També als de la falòrnia i l'insult, les bicis, els testos, el falcon, als quals no els agrada que els rius desemboquin al mar. I a tots... que no t'enganyin! #23J.»

Yolanda Díaz @Yolanda_Diaz
«Les dones som la força imprescindible per tornar a guanyar el nostre país. Aquest 23JUL votem per la vida.»

Partit Popular @ppopular
«Derogar el sanchisme és posar fi a un Govern que menteix als espanyols per sistema.»

IMATGE DE CAMPANYA

La campanya es trasllada al podcast. El president del Govern i candidat del PSOE, Pedro Sánchez, va participar en el podcast de *La Pija y la Quinqui*, que es va publicar ahir. En el programa, va parlar dels seus artistes preferits, entre qui va destacar Rosalía o Taylor Swift. També es va declarar fan de l'actor Javier Bardem i del presentador Jorge Javier Vázquez.

CRÒNICA VINTAGE DEL 10-N DEL 2019

Per Joan Teixidó Pau

Com vam votar a Lleida en les Generals del 2019?

■ En les eleccions generals del 10-N del 2019 vam votar, exactament, 207.078 lleidatans o, seguint els canons del nou llenguatge, persones lleidatanitzades. Hi va haver una abstenció del 30,39%. Dels 207.078 vots, 1.370 van ser nuls i 1.537 van ser en blanc. Al detall, 64.000 (31%), van anar a parar Esquerra, que va guanyar dos escons lleidatans al Congrés (Xavier Eritja i Inés Granollers). Els altres dos se'ls van repartir Junts per Catalunya (Concep Cañadell), amb 46.000 vots (22,57%), i el PSC (Montse Mínguez), amb gairebé 30.000 vots (14,45%). El 10-N va servir perquè els lleidatans ratifiquessin el que van votar mesos abans en les mateixes eleccions del 28 d'abril. Encara que d'uns comicis als altres qui més va perdre va ser Esquerra, que va perdre 13.000 vots entre abril i novembre. Junts en va perdre 300 i el PSC 8.000.

Més informació a **SEGRE.com**

AGENDA

ERC. Tremp. 10.00 h. Ester Capella, Alidé Sans, Carme Lostao i Xavier Castellana al mercat. **Tàrraga.** 0.00 h. Sara Bailac i José Luis Marín visiten el mercat. **Barcelona.** 19.00 h. Acte central amb Inés Granollers, Oriol Junqueras, Marta Rovira, Gabriel Rufián, Teresa Jordà, Pere Aragonès i Arnaldo Otegi, entre d'altres.

Junts. Tremp. 11.00 h. Mayte Rivero i Constante Aranda visiten el mercat. **Tàrraga.** 11.30 h. Isidre Gavín i altres candidats al mercat. **Lleida.** 19.30 h. Acte central a la plaça Sant Francesc amb Míriam Nogueras i tots els candidats per Lleida.

PSC. Tremp. 10.00 h. Montse Mínguez, Paco Boya i Sílvia Romero visiten el mercat. 12.00 h. Mínguez, Boya i Romero es reuneixen amb una jove ramadera.

PP. Lleida. 12.45 h. Dolors Montserrat, Dante Pérez i Xavier Palau es reuneixen amb Asaja. **Tremp.** 11.00 h. Carpa informativa al mercat. **Lleida.** 11.00 h. Estand electoral a la plaça Sant Joan.

CUP. Talarn. 12.00 h. Acte antimilitarista amb Núria Sauquillo i Jaume Solé.

23J ELECCIONS
GENERALES 2023
→ **L'entrevista**
als candidats/es per Lleida
al Congrés dels Diputats

Natalia Torres
Espai Olu

Dilluns, 17 de juliol | 21.30 h
Red. dimarts | 14.00 h

